

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาของการดูแล จำนวนครั้งของการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาล การสนับสนุนจากครอบครัว ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย กับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี และศึกษาตัวแทนทำนายที่สามารถทำนายการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่นอนพักรักษาตัวในแผนกผู้ป่วยใน จำนวน 100 ราย ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย เป็นลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี
- ตอนที่ 2 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระยะเวลาของการดูแล จำนวนครั้งของการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาล การสนับสนุนจากครอบครัว ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยและการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาของการดูแล จำนวนครั้งของการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาล การสนับสนุนจากครอบครัว ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย กับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน และสร้างสมการทำนายการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ศูนย์วิจัยทันตสุขภาพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และความสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อเอชไอวี (N=100)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	30	30.0
หญิง	70	70.0
อายุ		
18 - 20 ปี	3	3.0
21 - 30 ปี	32	32.0
3 - 40 ปี	34	34.0
41 - 50 ปี	22	22.0
51 - 60 ปี	9	9.0
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	8	8.0
ประถมศึกษา	44	44.0
มัธยมศึกษา	29	29.0
ปริญญาตรี	18	18.0
สูงกว่าปริญญาตรี	1	1.0
อาชีพ		
รับราชการ	7	7.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	6.0
ธุรกิจส่วนตัว	12	12.0
ค้าขาย	19	19.0
รับจ้าง	39	39.0
เกษตกรกรรม	17	17.0

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และความสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อเอชไอวี (N=100) (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อเอชไอวี		
บิดา/มารดา	24	24.0
สามี/ภรรยา	51	51.0
พี่ชาย/น้องชาย	7	7.0
พี่สาว/น้องสาว	8	8.0
บุตร	10	10.0

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 34 ระดับการศึกษาที่พบมากที่สุด อยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละร้อยละ 44 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างพบว่ามีอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ดูแลกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีส่วนใหญ่เป็นสามี/ภรรยาคิดเป็นร้อยละ 51

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ระยะเวลาของการดูแล จำนวนครั้งของการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาล การสนับสนุนจากครอบครัว ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยและการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระยะเวลาของการดูแล จำนวนครั้งของการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาล การสนับสนุนจากครอบครัว และความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย (N=100)

ข้อมูล	\bar{X}	S.D.
ระยะเวลาของการดูแล	12.86	12.64
จำนวนครั้งของการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาล	5.33	4.78
การสนับสนุนจากครอบครัว	3.28	.72
ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย	2.98	.59

จากตารางที่ 3 พบว่า ระยะเวลาของการดูแลของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.86 เดือน จำนวนครั้งของการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาล มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.33 ครั้ง การสนับสนุนจากครอบครัว มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 อยู่ในระดับปานกลาง ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 อยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้คิดเชื้อเอชไอวีโดยรวม และจำแนกตามรายด้าน (N=100)

การปรับตัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการทำหน้าที่ทางสังคม	3.20	.80	ปานกลาง
ด้านขวัญและกำลังใจ	3.14	.66	ปานกลาง
ด้านภาวะสุขภาพ	3.14	.73	ปานกลาง
โดยรวม	3.16	.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า การปรับตัวของผู้ดูแลผู้คิดเชื้อเอชไอวีโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการทำหน้าที่ทางสังคมมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.20 ด้านขวัญและกำลังใจ และด้านภาวะสุขภาพมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.14 ซึ่งก็อยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปรับตัวโดยจำแนกตามรายข้อ (N=100)

รายข้อของการปรับตัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การเข้าร่วมกิจกรรมของสังคมในชุมชน	3.27	1.21	ปานกลาง
2. ความสามารถทำงานที่รับผิดชอบ	3.31	1.16	ปานกลาง
3. การดูแลผู้ป่วยไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือการทำงานบ้าน	3.01	1.24	ปานกลาง
4. การทำหน้าที่ในครอบครัว	3.40	1.15	ปานกลาง
5. การมีเวลาได้พักผ่อนหรือทำงานอดิเรก	3.17	1.19	ปานกลาง
6. การได้รับความเชื่อถือไว้วางใจและเป็นที่รักของคนอื่นๆ	3.46	1.11	ปานกลาง
7. การเงินภายในครอบครัว	2.87	1.24	ปานกลาง
8. การใช้เวลาร่วมกับสมาชิกในครอบครัว	3.07	1.24	ปานกลาง
9. การใช้เวลาร่างหรือทำงานอดิเรก	3.20	1.23	ปานกลาง
10. รู้สึกว่าตนเองเป็นที่รังเกียจของสังคม	3.24	1.26	ปานกลาง
11. ความรู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วย	2.77	1.30	ปานกลาง
12. ความรู้สึกต่อภาระรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น	3.36	1.28	ปานกลาง
13. ความรู้สึกมีคุณค่า	3.40	1.21	ปานกลาง
14. ความผาสุกกับชีวิตในปัจจุบัน	3.21	1.16	ปานกลาง
15. ความรู้สึกพอใจกับการดูแลที่ให้กับผู้ป่วย	3.40	1.20	ปานกลาง
16. ความสามารถในการวางแผนชีวิต	3.05	1.12	ปานกลาง
17. ความอดทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ	3.08	1.43	ปานกลาง
18. ความสามารถในการทำสิ่งที่ต้องการ	3.12	1.22	ปานกลาง
19. ความรู้สึกต่ออาการเจ็บป่วยของผู้ป่วย	2.59	1.22	ปานกลาง
20. ความรู้สึกมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครอง	3.45	1.15	ปานกลาง
21. การได้พักผ่อนอย่างเต็มที่หลังตื่นนอน	3.07	1.16	ปานกลาง
22. ความรู้สึกตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา	3.06	1.04	ปานกลาง
23. การขับถ่ายปัสสาวะและอุจจาระเป็นปกติ	3.20	1.63	ปานกลาง
24. ไม่มีอาการหน้ามืดหรือเวียนศีรษะ	2.93	1.09	ปานกลาง

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปรับของผู้ดูแลผู้คิดเชื้อเอชไอวี โดยจำแนกตามรายชื่อ (N=100) (ต่อ)

รายชื่อของการปรับตัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ
25. ความเบื่อหน่ายที่ต้องดูแลผู้ป่วย	3.30	1.14	ปานกลาง
26. น้ำหนักของผู้ดูแลเป็นปกติ	3.20	1.12	ปานกลาง
27. อารมณ์ที่เป็นปกติ	3.20	1.11	ปานกลาง
28. รับประทานอาหารได้เหมือนเดิม	3.32	1.09	ปานกลาง
29. ไม่มีอาการเหนื่อยง่าย อ่อนเพลีย ไม่มีแรง	3.07	1.19	ปานกลาง
30. ในระยะนี้ไม่มีอาการเจ็บป่วย	3.06	1.14	ปานกลาง
โดยรวม	3.16	.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า การปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างผู้ดูแลผู้คิดเชื้อเอชไอวี เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การได้รับความเชื่อถือไว้วางใจและเป็นที่ยอมรับของคนอื่นๆ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ความรู้สึกมีสิ่งศักดิ์คุ้มครอง มีคะแนนเฉลี่ย 3.40 การทำหน้าที่ในครอบครัว ความรู้สึกมีคุณค่า ความรู้สึกพอใจกับการดูแลที่ให้กับผู้ป่วย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันทั้ง 3 ข้อคือ 3.40 และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความรู้สึกต่ออาการเจ็บป่วยของผู้ป่วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ระยะเวลาของการดูแล จำนวนครั้งของการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาล การสนับสนุนจากครอบครัว ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย กับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาของการดูแล จำนวนครั้งของการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาล การสนับสนุนจากครอบครัว ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย กับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี (N=100)

ตัวแปร	ระยะเวลาของการดูแล	จำนวนครั้งของการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาล	การสนับสนุนจากครอบครัว	ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย	การปรับตัว
ระยะเวลาของการดูแล	1.000				
จำนวนครั้งของการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาล	-.040	1.000			
การสนับสนุนจากครอบครัว	.224	-.471	1.000		
ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย	-.255	.349	-.624	1.000	
การปรับตัว	.274*	-.420*	.856*	-.722*	1.000

*P < .05

จากตารางที่ 6 พบว่า ระยะเวลาของการดูแลมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี ($r = .274$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำนวนครั้งของการเข้าพักรักษาในโรงพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับปานกลางกับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี ($r = -.420$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การสนับสนุนจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี ($r = .856$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยมีความสัมพันธ์ทางลบค่อนข้างสูงกับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี ($r = -.722$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การทำนายการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี และสร้างสมการทำนายการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี

หลังจากทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแล้ว นำข้อมูลทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย การสนับสนุนจากครอบครัว กับการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี ค่าอำนาจการทำนาย (R^2) และค่าอำนาจการทำนายที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change)

ลำดับขั้นของการทำนาย	R	R^2	R^2 Change	F	P-Value
1. การสนับสนุนจากครอบครัว	.856	.733	.733	268.607	.000
2. การสนับสนุนจากครอบครัว ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย	.889	.790	.057	26.534	.000

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน การสนับสนุนจากครอบครัวถูกเลือกเข้าสมการทำนายเป็นอันดับแรก สามารถอธิบายความแปรปรวนการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ 0.733 ($R^2 = .733$) แสดงว่า การสนับสนุนจากครอบครัวทำนายการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้ ร้อยละ 73

เมื่อเพิ่มตัวทำนาย ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยเข้าในสมการทำนายเป็นอันดับที่สอง สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการทำนายได้อีก ร้อยละ 5.7 (R^2 Change = .057) มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ .790 ($R^2 = .790$) แสดงว่า การสนับสนุนจากครอบครัว และความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้ ร้อยละ 79 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการสนับสนุนจากครอบครัว และความรู้สึกไม่แน่นอนใน
ความเจ็บป่วย ในการทำนายการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ตัวแปรทำนาย	B	S.E. _b	Beta	t	P-Value
การสนับสนุนจากครอบครัว	.623	.350	.664	11.159	.000
ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย	-.352	.068	-.307	-5.151	.000
Constant	2.169	.350		6.194	.000

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาตัวแปรทำนายที่มีค่า B สูงสุด คือ การสนับสนุนจากครอบครัว (B = .623) หมายถึง เมื่อคะแนนการสนับสนุนจากครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะมีผลทำให้การปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้น .623 คะแนน และความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย (B) = -.352) หมายถึง เมื่อคะแนนความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วยเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะมีผลทำให้การปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีลดลง .352 คะแนน โดยสามารถสร้างสมการทำนายการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 2.169 + .623 * \text{การสนับสนุนจากครอบครัว} - .352 * \text{ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย}$$

พิจารณาจากค่า Beta พบว่า การสนับสนุนจากครอบครัว (Beta = .664) มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการทำนายการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี รองลงมา คือ ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย (Beta = -.307) สามารถสร้างสมการทำนายการปรับตัวของผู้ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_{\text{การปรับตัว}} = .664Z_{\text{การสนับสนุนจากครอบครัว}} - .307Z_{\text{ความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย}}$$